

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 440/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa prerokoval sťažnosť R. H., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 To 56/2013 z 29. apríla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júna 2014 doručená sťažnosť R. H., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 56/2013 z 29. apríla 2014.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu (ďalej aj „okresný súd“) Bratislava II sp. zn. 1 T 113/2009 z 19. februára 2013 uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok podľa § 172 ods. 1 písm. d) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Odvolanie sťažovateľa krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 56/2013 z 29. apríla 2014 zamietol.

Sťažovateľ predložil ústavnému súdu aj rozsudok krajského súdu sp. zn. 2 Ntc 6/2013 z 22. augusta 2013, ktorým krajský súd rozhodol, že uznáva a vykonáva rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 31 Hv 38/10y z 30. apríla 2010 v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 17 Bs 255/10i z 20. októbra 2010, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Urto 5/2013 z 22. augusta 2013, ktorým zmenil rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 2 Ntc 6/2013 z 22. augusta 2013 tak, že sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výrok v časti o vine a dĺžke trestu ponechal nezmenený.

Podľa názoru sťažovateľa uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 56/2013 z 29. apríla 2014 došlo k porušeniu jeho práva nebyť trestaný za to isté dvakrát, pretože napriek tomu, že už bol rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň sp. zn. 17 Bs 255/10i z 20. októbra 2010 za drogovú trestnú činnosť raz odsúdený, krajský súd napadnutým uznesením zamietol jeho odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1 T 113/2009 z 19. februára 2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, hoci na rozhodnutie krajského súdu poukázal.

Sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva zaručeného v čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 5 ústavy uznesením krajského súdu sp. zn. 3 To 56/2013 z 29. apríla 2014.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd v súvislosti s preskúvaním sťažnosťami napádaných rozhodnutí všeobecných súdov v súlade so svojou konštantnou judikatúrou opakovane zdôrazňuje, že nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní svojej právomoci ústavný súd preto v zásade nie je oprávnený preskúvať a posudzovať skutkové závery ani právne názory všeobecného súdu. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Vychádzajúc z uvedených východísk, ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, v ktorého odôvodnení sa predovšetkým uvádza:

„... rozsudkom okresný súd obžalovaného R. H. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov... podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29. 02. 2008 v čase o 17.00 hod. v Bratislave... mal bez oprávnenia v osobnom vozidle... pod krytkou v strede volantú 1 ks alobalovej skladačky s obsahom hnedého prášku a v ponožke mal 2 ks plastovej zatavenej striekačky s obsahom látky, pričom expertíznym skúmaním Kriminelistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave bolo zistené, že alobalová skladačka obsahovala heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou

4201mg o koncentrácii účinnej látky... a uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. 05. 2005, sp. zn. 4 T/144/2004, právoplatným dňa 04. 10. 2005, odsúdený pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky a jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. c/, d/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005...

Za tento čin okresný súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, § 37 písm. m/ a § 36 písm. 1/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. ...

Proti tomuto rozsudku podal... odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o treste, nechal do úvahy skutočnosť, že toho času vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom rakúskeho súdu za trestnú činnosť, ktorá súvisí s trestnou činnosťou, za ktorú je stíhaný v danej veci. Podľa jeho názoru, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie je možné zohľadniť, lebo rozsudok nadobudol právoplatnosť pred 01. 01. 2013 a vedie sa konanie o jeho uznanie súdom Slovenskej republiky. Považoval za nespravodlivé, aby za súbežné trestné činy, ktoré časovo úzko spolu súvisia, mu boli uložené dva veľmi vysoké tresty. Žiadal, aby odvolací súd znovu vyhodnotil tieto skutočnosti a vzhľadom na rozsudok rakúskeho súdu, upustil od uloženia ďalšieho trestu. Alternatívne navrhol, aby mu bol uložený súhrnný trest...

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por...

V danom prípade odvolací súd nezistil v postupe konania, ktoré rozsudku predchádzalo chyby, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť. Súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy, v záujme zistenia skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo

obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku v intenciách § 168 ods. 1 Tr. por.

Skutkovým zisteniam zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Skutkové závery prvostupňového súdu a právna kvalifikácia skutku, neboli odvolaním obžalovaného napadnuté. Obžalovaný sa odvolaním domáhal, aby skutkové okolnosti boli zohľadnené v treste, pretože úzko súvisia s trestnou činnosťou, za ktorú mu bol uložený súdom Rakúskej republiky trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov.

Ako z obsahu spisu vyplýva, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Ntc/6/2013 zo dňa 22. 08. 2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Urto/5/2013 zo dňa 04. 02. 2014 bol podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 31 Hv 38/10y zo dňa 30. 04. 2010 v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň sp. zn. 17 Bs 255/10i zo dňa 20. 10. 2010, ktorým bol občan Slovenskej republiky R. H. uznaný za vinného

v bode A. /I./ z prečinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode A. /II./ z prečinu nátlaku podľa § 105 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode B. /I./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami, z časti ako nahovárač podľa § 28a ods. 1, 2 a 3. prípad, ods. 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky, § 12 2. prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode B. /II./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a, ods. 1, 5. prípad, odsek 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky,

v bode C z prečinu krivej dôkaznej výpovede podľa § 288 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky...

Ak na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bol podľa § 384a Tr. por. súdom Slovenskej republiky uznaný odsudzujúci rozsudok cudzozemského súdu, nemá taký rozsudok na území Slovenskej republiky účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. a preto nie je možné vo vzťahu k nemu ukladať súhrnný trest resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu (judikát č. 43/2000).

Pokiaľ sa obžalovaný odvolaním domáhal uloženia súhrnného trestu, je potrebné uviesť, že v prípade rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň, ide o odsudzujúce rozsudky cudzozemského súdu a rozsudkom Slovenskej republiky by uložením súhrnného trestu, prípadne upustením od súhrnného trestu došlo k zasahovaniu do súdnej jurisdikcie cudzieho štátu, lebo by musel byť zrušený rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 31 Hv 38/104 zo dňa 30. 04. 2010 vo výroku o treste. Nejde teda o súbeh trestných činov a pre uloženie súhrnného trestu, prípadne upustenia od uloženia súhrnného trestu, neboli splnené podmienky.

Správne a v súlade so zákonom postupoval okresný súd, keď obžalovanému uložil samostatný trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu

a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v ustanovení § 34 ods. 1, § 34 ods. 4 Tr. zák. a zohľadnil predovšetkým závažnosť činu pre spoločnosť, spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti a s prihliadnutím na osobu obžalovaného jeho pomery a možnosti nápravy v súlade so zákonom obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov na dolnej hranici trestnej sadzby.

Aj podľa názoru krajského súdu takto uložený trest zodpovedá jeho účelu z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie...“

Vychádzajúc z citovaného, ústavný súd zastáva názor, že napadnuté uznesenie krajského súdu je ústavne akceptovateľným a udržateľným spôsobom odôvodnené, keďže zrozumiteľne reaguje na kľúčovú odvolaciu námietku sťažovateľa založenú na tvrdení, že mu mal byť okresným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody, pričom ide zároveň o námietku, ktorú uplatnil aj v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu, namietajúc, že bol „odsúdený 2 x za ten istý skutok“.

Právna argumentácia, na základe ktorej krajský súd zamietol odvolanie sťažovateľa, podľa názoru ústavného súdu nevyvoláva ústavné pochybnosti, napadnuté uznesenie krajského súdu nie je arbitrárne a ani zjavne neodôvodnené. Za týchto okolností niet dôvodov na to, aby ústavný súd do záverov krajského súdu zasiahol. Skutočnosť, že právne závery krajského súdu nekorešpondujú s právnym názorom sťažovateľa, sama osebe nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia sťažovateľom označených základných práv.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením krajského súdu a obsahom základných práv, ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľ domáha, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júla 2014